

TROBADA DE GEGANTS El diumenge 26 d'agost més de 34 colles es trobaran per a celebrar el 60 aniversari dels gegants Nabil i Zoraida

60 anys de Nabil i Zoraida

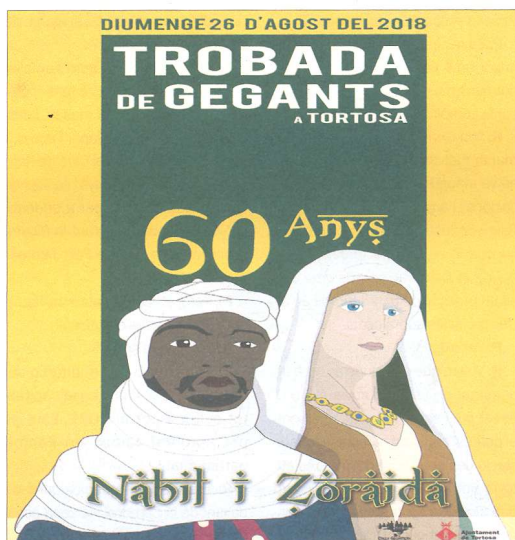
Tortosa

Maria Cinta Llasat

Quan estimes una cosa, et costa ben poc retornar als moments que han format part de la teua vida. Tot i que els anys van esborrant tantes coses, mai podem oblidar aquell gest o aquella imatge que queda registrada al nostre "jo" més íntim. En aquest cas, Nabil i Zoraida m'han fet tornar als anys 50 del segle passat. Jo, que de vegades no recordo a quin dia estem, o què vaig fer la setmana passada, he tornat a reviuir el naixement dels nostres gegants "moros".

Us conto la història en primera persona: "La comisión pro gigantes", havia celebrat l'èxit de Rubí i Rufolet a tots els nivells. Si ells n'estaven orgullosos, jo més. M'havien fet passar moltes suors fer-los els vestits, amb les mirilles ben camuflades perquè hi

poguessen veure els geganters, Els sentia com a fills de la meua creativitat. Hi havien passejat amb majestuositat per tota Catalunya. Eren els millors de moltes trobades.

Llavors, la comissió es va veure en cor d'aprofitar els vells gegants, malmesos per la guerra.

Em van demanar col·laboració per a fer-ne una parella nova... "Per què no fem una parella de "moros"?", vaig proposar en reunir-mos amb el senyor Aixendri, l'escultor de Rubí i Rufolet.

"A Tortosa també hi van viure molts d'anys, no?" A tots els va agradar la proposta, i el senyor Aixendri es va posar a fer la cara de Nabil i Zoraida, que van quedar preciosos.

Per la meua part, estava molt motivada. Rubí i Rufolet estaven inspirats en els antics gegants de la família Moreira. Aquests nous, Nabil i Zorai-

da, em permetien un disseny propi. Tornar a treballar la creativitat, buscar dissenys nous, em tornava a il·lusionar, i va fer que els sentigués com a "meus".

Tant els tipus de roba, com els dels vestits, eren molt diferents dels que havíem fet fins ara. Era un repte que vaig solucionar amb molta il·lusió i afecte.

Enguany, que celebren els 60 anys, em fa goig pensar que han anat obrint pas, simbòlicament, a la realitat que viu Tortosa avui. Que poden demostrar que hem sigut i som oberts i solidaris, i que hem compartit vivències festives i humanes.

Han passat els anys i els han canviat els vestits, estan molt guapos, és clar! Com cal per a seguir representant el que un dia vaig somiar i es va fer realitat. Felicitats i per molts d'anys!